ÖREIGAR ALLRA LANDA SAMEINIST!

LIFI MARXISMINN-LENÍNISMINN-HUGSUN MAÓS TSE TUNGS!

Stéttabaráttan

MÁLGAGN KOMMÚNISTASAMTAKANNA MARXISTA - LENÍNISTA 3.tbl.4.árg. 1975

VERÐ: 50 kr.

Viðtal við Tran-Van An fulltrúa Námsmannasamtakanna fyrir frelsun Suður-Víetnam

USA og Saigon virða ekki Parísarsamkomulagið

TRAN-VAN AN

Fyrir skömmu voru hérlendis á vegum Víetnam-nefndarinnar og Stúdentaráðs HÍ tveir fulltrúar námsmannasamtaka í Suður-Víetnam sem vinna fyrir frelsun landsins.
Megintilgangur ferðar þeirra hér, var að kynna ástandið í Suður-Víetnam eins og það er nú - einnig áttu þeir viðræður við Einar Ágústsson utanríkisráðherra um viðurkenningu íslensku ríkisstjórnarinnar á BBS. Stéttabaráttan notaði tækifærið og hitti þá að máli.

Stb: Hvað vilt þú segja lesendum okkar um ástandið í Suður-Víetnam nú?

Tran: Ástandið er þannig, að USA og Thieu brjóta sífellt Parísarsamkomulagið - og nú hefur Ford-stjórnin farið fram á aukna hernaðaraðstoð við Thieu-stjórnina, um 300 milljón dollara. Við verðum að hafa það í huga, að frá því að Parísarsamkomulagið var undirritað hafa USA sent Saigon-stjórninni 800 flugvélar, 1100 skriðdreka og önnur brynvarin farartæki, 800 fallbyssur, 200 tundurskeytabáta, 1,5 milljón lestir af skotfærum og 2 milljón lestir af eldsneyti.

Og undir leiðsögn 25.000 bandarískra hernaðarráðgjafa sem leynast í borgaralegum fötum hefur Thieu-stjórnin gert daglegar árásir á frelsuðu svæðin og daglega framkvæmir hún s.k. friðunaraðgerðir, þ.e. herinn smalar saman fólkinu sem býr á mörkum yfirráðasvæðanna og setur það í fangabúðir. Og nú biður Ford-stjórnin um aukið fjárframlag til þess að Thieu geti haldið áfram árásum sínum gegn alþýðu Suður-Víetnam og gegn Bráðabirgðabyltingarstjórn Suður-Víetnam. Tilgangurinn er sá að tortíma frelsuðu svæðunum og BBS og framkvæma ný-nýlendustefnu Bandaríkjanna í Suður-Víetnam.

Í Suður-Víetnam er fleira að gerast - í þeim borgum sem eru á yfirráðasvæði Thieu-stjórnarinnar er sterk hreyfing gegn Thieu, sem er að áliti íbúanna í Suður-Víetnam verkfæri USA. Það er skráð í Parísarsáttmálann að öll lýðréttindi skulu vera tryggð í landinu. En nú er það þannig á yfirráðasvæði Thieu-stjórnarinnar, að lýðréttindi eru engin, blöðin eru ritskoðuð og fólkið býr við fasíska ógnarstjórn. Það er af þessum sökum sem alþýðan krefst þess að Thieu verði steypt, því að svo lengi sem Thieu er við völd mun stríðið halda áfram og fasíska ógnarstjórnin verður áfram.

Stb: Hvernig er ástandið á frelsuðu svæðunum?

Tran: Eins og ég sagði áðan gerir Saigonherinn stöðugar árásir á frelsuðu svæðin. Alþýðan á frelsuðu svæðunum gerir sitt fremsta til þess að endurreisa landið og bæta lífskjör sín. Mér er það mikil ánægja að geta skýrt ykkur frá því að hrísgrjónaframleiðslan á frelsuðu svæðunum hefur nú náð því marki að nægja öllum íbúum þar. Við höfum á nýjan leik um það bil 2 milljónir hektara lands. Á sama tíma ríkir skortur hjá alþýðunni á Saigon-svæðinu sökum efnahagskreppunnar - og fjöldi fólks sveltur. Á frelsuðu svæðunum hefur nú verið skipulagt menntakerfi og víðtæk heilbrigðisþjónusta, og nær hvorttveggja bæði til barna og fullorðinna.

FRAMHALD Á BAKSÍÐU.

Einar Ágústsson, utanríkisráðherra, upplýsti þá Tran-Van-An og Huynh-Thai-Son um það, að það væri ófrávíkjanleg regla, að sú ríkisstjórn sem íslenska ríkisstjórnin tæki upp stjórnmálasamband við, yrði að geta sannað raunveruleg yfirráð sín yfir viðkomandi landi. Þessi ófrávíkjanlega regla hefur m.a. birst í því, að það liðu 21 ár frá því að kínverska alþýðulýðveldið var stofnað þar til að íslenska ríkisstjórnin fékk sönnur fyrir yfirráðum Kínverja yfir eigin landi. Ennfremur hefur Saigonleppunum, sem ráða yfir 1/5 Suður-Víetnam, tekist að sanna yfirráð sín yfir landinu - en þessi ófrávíkjanlega regla hefur þann einkennilega eiginleika að fylgja afstöðu Bandaríkjanna gagnvart þessum löndum!

GEGN ATVINNULEYSI OG VERÐBÓLGU-LÁTUM AUÐVALDIÐ BORGA

Hver er undirrót kreppunnar?

Auðvaldið stendur í dag frammi fyrir geigvænlegri kreppu sökum offramleiðslu og skipulagningarleysis í framleiðslunni. Gróða undanfarinna þensluára hefur verið komið fyrir í ýmis konar arðbærum fjárfestingum og nú þegar að kreppir eru auðmennirnir ekki á þeim buxunum að skerða á nokkurn hátt þennan gróða sinn, heldur á að bjarga gervallri borgarastéttinni, jafnt útflutningsatvinnuvegunum sem verslun og iðnaði á kostnað verkalýðsins. Í gegnum gífurlegustu kjaraskerðingar sem enn hafa dunið yfir verkalýðinn á jafn skömmum tíma hafa borgararnir seilst í vasa hvers vinnandi manns og skert stórlega afkomu hans. Geir Hallgrímsson og aðrir talsmenn borgarastéttarinnar tala um að þjóðin hafi lifað of hátt og nú sé kominn tími til að hætta öllu bruðli og herða í staðinn sultarólina. En spurningin er: Hverjir hafa bruðlað, og hverjum er ætlað að herða sultarólina?

SJA GREIN Á BLAÐSÍÐU 3

GEGN GERÐARDÓMUM OG VINNULÖGGJÖF AUÐVALDSINS

Tillögur VSÍ til „úrbóta" á vinnulöggjöfinni:

„SKERÐUM VERKFALLSRÉTTINN"

Eins og Stéttabaráttan hefur sýnt fram á í greinum að undanförnu hyggjast íslenskir kapitalistar koma á breyttri vinnulöggjöf sem miðar að því að skerða lagalegna rétt verkalýðsins til þess að berjast fyrir bættum kjörum. Það er deginum ljósara að þessar fyrirætlanir auðvaldsins eru nátengdar því ástandi sem nú ríkir - yfirvofandi kreppa og stórkostleg skerðing á lífskjörum verkalýðsins. Með þessari nýju lagasetningu reyna íslenskir "vinnuveitendur" að bæta stöðu sína gagnvart verkalýðnum í komandi baráttu.

SJÁ GREIN Á BLAÐSÍÐU 3

BURT MEÐ ASÍ BRODDANA - LIFI SJÁLFSTÆÐ SKIPULAGNING VERKALÝÐSINS

Sérstæðar baráttuaðferðir ASÍ-broddanna

Því verður ekki mótmælt að forystu ASÍ hefur farið fram á undanförnum árum á einu sviði - þjónkun hennar við borgarastéttina hefur orðið liprari og undanslátturinn gagnvart árásum auðvaldsins hefur aukist. Nú er svo komið að ASÍ broddarnir eru farnir að sjá betur hagsmuni auðvaldsins en sjálf borgarastéttin.

SJÁ GREIN Á BLAÐSÍÐU 3

SLÍTIÐ SAMBANDINU VIÐ SAIGON-VIÐURKENNIÐ BBS

Íslenska ríkisstjórnin hefur nýlega tekið upp stjórnmálasamband við leppstjórn bandarísku heimsvaldastefnunnar í Saigon. Þessi aðgerð, sem var tilkynnt um svipað leyti og bandaríski herinn tilkynnti um auknar byggingar í Keflavíkurherstöðinni, er beinn stuðningur við ný-nýlendustefnu bandarísku heimsvaldasinnanna.

Ástandið í Suður-Víetnam er nú þannig, að tveir þeirra aðila, sem undirrituðu Parísarsamkomulagið um frið í Víetnam, Bandaríkin og Saigonstjórnin, neita að virða samkomulagið og gera allt til þess að reyna að brjóta á bak aftur þjóðfrelsisöflin, sem hafa alla tíð fylgt Parísarsamkomulaginu til fullnustu. Í ljósi þessa ástands er það mjög mikilvægur liður til þess að raunverulegur friður komist á í landinu, að allir aðilar haldi gerða samninga um frið. Ein leið til þess að skapa þrýsting á Bandaríkjastjórn og Thieu-klíkuna er fordæming almenningsálitsins í heiminum á glæpaverkum þeirra. Önnur leið er sú að berjast fyrir því, að sem flestar ríkisstjórnir viðurkenni Bráðabirgðabyltingarstjórnina (BBS) og stuðli þannig að því, að bandaríska stjórnin og leppur hennar einangrist á stjórnmálasviðinu. Nú þegar hafa 43 ríkisstjórnir viðurkennt BBS sem hinn raunverulega fulltrúa fólksins í Suður-Víetnam. Einnig má benda á það, að Parísarsamkomulagið, sem Bandaríkin undirrituðu, viðurkennir tilveru tveggja ríkisstjórna í Suður-Víetnam. Það er því augljóst, að viðurkenning íslensku ríkisstjórnarinnar stuðlar eingöngu að því að vinna gegn friði í Suður-Víetnam.

Gagnvart þeim öflum hér á landi, sem vilja vinna að friði og styðja alþýðu Víetnam í frelsisbaráttu hennar, blasir því það verkefni að hefja öfluga baráttu fyrir þeirri kröfu, að ríkisstjórnin slíti sambandinu við Saigonleppa Bandaríkjanna og viðurkenni BBS sem hinn eina rétta fulltrúa íbúa Suður-Víetnam.

-/hh

Þegar stjórn BSRB lagði fram tillögu til stjórnar ASÍ um sameiginlegan fund samtakanna - þá neitaði Björn Jónsson á þeirri forsendu að það gæti spillt samningaviðræðum ASÍ broddanna við Vinnuveitendasambandið. Sem sagt - fjöldafundur verkalýðsins og skrifstofufólks truflar makkið hjá forystunni.

Leiðari Leiðarinn er á ábyrgð miðstjórnar KSML

Víetnamhreyfingin og ástandið í Indókína

Ástandið í Indókína hefur skerpst mjög á undanförnum mánuðum. Í Víetnam hafa herir ÞFF (Þjóðfrelsisfylkingarinnar) sótt fram og unnið mikla sigra, bæði í óshólmum Mekongfljótsins syðst í landinu og eins í héruðunum norður og vestur af höfuðborginni Saigon. Tvö ár eru nú liðin síðan Parísarsamþykktin um vopnahlé í Víetnam var gerð, en stríðið hefur haldið óslitið áfram. Fyrsta ár vopnahlésins einkenndist af síendurteknum vopnahlésbrotum Thieu-klíkunnar og örvæntingarfullum tilraunum Saigon-hersins til að ráðast inn á frelsuðu svæðin og brjóta uppbyggingu þeirra á bak aftur. ÞFF snerist til varnar gegn vopnahlésbrotum Saigon-stjórnarinnar og 15. okt. 1973 hófu þjóðfrelsisherirnir gagnsókn víða um landið. Síðan ÞFF hóf að svara árásum og vopnahlésbrotum Thieu-klíkunnar hefur herjum alþýðunnar orðið mikið ágengt. Á sama tíma sem afturhaldið í Saigon hefur beðið mikið afhroð á vígvöllunum, hefur ólgan meðal alþýðunnar í Saigon aukist gífurlega. Skipulagðar mótmælaaðgerðir menntamanna, búddatrúarmanna og annarra hluta hins svokallaða "þriðja afls" í Saigon hafa færst mjög í vöxt, en verið mætt af brynvörðum lögreglusveitum og ofsóknum. Í raun og veru hefur bandaríska heimsvaldastefnan aðeins um tvennt að velja, eins og sendifulltrúi Bráðabirgðabyltingarstjórnar S-Víetnam, Tran Van An, lýsti yfir í fjölmiðlum hérlendis fyrir skömmu. Annað hvort að hverja algert stríð aftur og veita Saigon-stjórninni allan herstyrk sem unnt er, eða að gefa sigurvonina fullkomlega upp á bátinn. Framsókn víetnömsku alþýðunnar verður ekki heft af spilltum herjum Saigon-stjórnarinnar og alger stríðsþátttaka bandarísku heimsvaldastefnunnar myndi aðeins draga sigur ÞFF á langinn og auka hörmungar og eyðileggingu stríðsins, sem nú hefur staðið samfellt í 15 ár.

Stuðningur við víetnömsku alþýðuna er mikilvægt verkefni fyrir kommúnista

Afstaða KSML til stuðningsstarfsins við baráttu víetnömsku alþýðunnar, einkenndist alveg frá stofnun samtakanna og fram á s.l. haust af einangrunarstefnu. Í stað þess að styðja baráttuna skilyrðislaust og með það fyrir augum að ná sem allra víðustum stuðningi og samúð með málstað ÞFF, litu KSML á baráttu víetnömsku alþýðunnar sem vogarstöng fyrir eigið starf hér á Íslandi. Lengst gekk þessi einangrunarstefna er KSML gáfu út aukanúmer af Stéttabaráttunni sem fjallaði sérstaklega um Víetnam í ársbyrjun 1973. Þar var raunverulega ráðist gegn Víetnamnefndinni á Íslandi og KSML komu fram sem sundrungarafl. En eftir að samtökin gerðu upp við einangrunarstefnu lítils hóps innan samtakann í afstöðunni til verkalýðsfélaganna og fjöldastarfsins, var afstaðan til víetnam-starfsins einnig tekin til gagnrýni og lagfærð. KSML hafa nú gerst aðilar að íslensku Víetnam-nefndinni og stefna samtakanna er að vinna að eflingu stuðningsstarfsins á skilyrðum víetnömsku alþýðunnar sjálfrar. Vígorðið: "Með baráttu okkar hér - stétt gegn stétt - styðjum við alþýðu Víetnam" sem samtökin störfuðu áður undir, er alrangt og einangrunarsinnað. Stuðningur íslenskra kommúnista við baráttu víetnömsku alþýðunnar má ekki takmarkast við þröngsýni eða eiginhagsmuni, hann verður að vera eins víðtækur og mögulegt er. Í slíku starfi geta kommúnistarnir einnig vænst árangurs í starfinu að flokksbyggingunni, því fjöldahreyfing til stuðnings við Víetnam verður öflugur hlekkur í skólun og skipulagningu íslensks verkalýðs og vinnandi alþýðu.

Baráttan í Kambódíu og starf íslensku Víetnam-nefndarinnar

Í Kambódíu hafa þjóðfrelsisöflin aukið hernaðaraðgerðir sínar að undanförnu og umkringt höfuðborgina Pnom Penh algerlega. Vistaflutningar bandarísku heimsvaldasinnanna hafa verið stöðvaðar í bili, bæði skipalestirnar sem sigldu eftir Mekongfljótinu og eins loftbrúin frá Thailandi og S-Víetnam. Lon Nol-klíkan sem hefur verið svipt hernaðaraðstoðinni frá USA og veldi hennar er mjög fallvalt. Eins og ástatt er, virðist aðeins tímaspursmál, hvenær alþýðuherirnir brjóta varnir stjórnarhersins á bak aftur og leggja borgina undir sig. Sigrar kambódísku alþýðunnar er mikilvægur áfangi í baráttunni gegn bandarísku heimsvaldastefnunni, ekki einungis fyrir alþýðu Indókína heldur einnig fyrir alþýðu alls heimsins. Það er skylda íslenskra kommúnista og andheimsvaldasinna að styðja þessa baráttu sem þeim er framast unnt. Íslenska Víetnam-nefndin verður að láta úrslitaþýðingu þjóðfrelsisherjanna gegn leppstjórn Lon Nols til sín taka og hefja öflugt útbreiðslu- og uppfræðslustarf um þjóðfrelsisbaráttuna í Indókína. Í rauninni mega verkefni Víetnam-nefndarinnar aldrei takmarkast við Víetnam eingöngu. Þvert á móti verður nefndin að vinna að því að breikka grundvöllin fyrir starfi sínu og víkka samstöðuna við þjóðir alls þriðja heimsins. Sköpun Samfylkingar gegn heimsvaldastefnu og fasisma á Íslandi, er verkefni sem ekki aðeins kommúnistar ættu að láta til sín taka, heldur einnig andheimsvaldasinnaðar hreyfingar eins og Víetnam-nefndin. Vissulega getur Víetnam-nefndin ekki breyst í slíka Samfylkingu gegn heimsvaldastefnu og fasisma, en henni ber skylda til þess að vinna að því markmiði að slík samfylking skapist og verða jafnframt mikilvægur og leiðandi hlekkur í henni.

10/3.

STUÐNINGSDEILD KSML STOFNUÐ Á AKUREYRI

Laugardaginn 1. mars héldu KSML kynningarfund á Akureyri. Um 40 manns sóttu fundinn sem haldinn var á heimavist Menntaskólans. Umræður urðu allmiklar eftir kynningarræðurnar.

Síðan Akureyrardeild KSML klauf sig frá samtökunum s.l. sumar, hafa samtökin unnið að enduruppbyggingu kjarna á Akureyri og orðið allvel ágengt. Föstudaginn fyrir kynningarfundinn seldu 6 meðlimir og stuðningsfólk samtakanna Stéttabaráttuna í götusölu og seldust um 40 eintök. Námsstarf er aftur hafið og sunnudaginn 2. mars var stofnuð Stuðningsdeild KSML á Akureyri.

Þrátt fyrir að klofningsstarfsemi klíkunnar kringum Guðmund Sigurjónsson hafi eyðilagt allt starf samtakanna fyrir kommúnismann á Akureyri í sumar sem leið, hefur þróttmikið starf nú hafist að nýju.

Samtímis sem hópurinn kringum Guðm. hefur minnkað og misst ítök sín, hefur starf KSML á Akureyri eflst og breiðst út. Hin nýstofnaða stuðningsdeild mun halda baráttunni fyrir kommúnískum flokki áfram, þar sem klíkan kringum Guðm. sveik.

Hið tímabundna starfsleysi KSML sem stafaði af svikum fyrrverandi Akureyrardeildar samtakanna er dýrmæt reynsla fyrir KSML í starfinu fyrir uppbyggingu kommúnísks flokks. Það sýnir að einstakir ósigrar megna ekki að eyðileggja starfið fyrir kommúnismann til lengdar, hann rís alltaf upp aftur, ríkari af reynslu og styrkari en áður.

Við fögnum stofnun stuðningsdeildar á Akureyri. Það er merkur áfangi í þróun samtakanna, þar sem þungamiðjan í starfinu norðanlands hlýtur að vera í þessari iðnaðarmiðstöð norðurhluta landsins.

Reynslan af ósigrum jafnt sem sigrum í stéttabaráttunni er nauðsynleg og rétt mat á mistökum eða árangri liggur til grundvallar í uppbyggingu byltingarflokksins.

Endurnýjun starfsins á Akureyri sannar, að mótlæti og mistök KSML megna ekki að brjóta á bak aftur þann sanna baráttuanda sem einkennir raunveruleg kommúnísk samtök. Lærum af stéttabaráttunni og gerum gerum þekkingu okkar að vopni til flokksbyggingar!

8.mars-alþjóðlegur baráttudagur verkakvenna

Kommúnistasamtökin m-l héldu 8. mars, alþjóðlegan baráttudag verkakvenna, í heiðri með almennum fundi í Lindarbæ. Á fundinum flutti félagi Halldóra Gísladóttir ávarp, þar sem hún rakti sögu dagsins. Eftir heimsstyrjöldina fyrri hafa engir aðrir en kommúnistaflokkar heimsins og sósíalísku ríkin haldið þennan dag hátíðlegan og því hefur hann legið í láginni langa hríð hér á Íslandi. Halldóra sagði, að Kommúnistasamtökin hefðu í hyggju að halda 8. mars á lofti og taka upp baráttuna fyrir frelsun kvenna og eggjun þeirra til byltingarstarfsins, þar sem starfið meðal kvenna og áróður meðal þeirra fyrir sósíalísku byltingunni væri geysimikilvægur hluti uppbyggingar þess kommúníska flokks, sem KSML hefðu einsett sér að framkvæma.

Þá tók fél. Ómar Harðarson til máls. Hann tók í fyrsta lagi fyrir hvernig bæri að líta á kvennamálin svokölluðu. Hann lagði áherslu á, að ekki ætti

Hann lagði áherslu á, að ekki mætti slíta baráttuna fyrir frelsun kvenna frá allsherjarstéttabaráttu verkalýðsins fyrir völdunum og gegn auðvaldinu. Þannig vísaði hann á bug þeim "feminisma" sem ríkjandi hefur verið í umræðunum um kvennamálin, þótt það þýddi alls ekki, að gleyma mætti þrælkun kvenna á heimilinum. Þá tók Ómar fyrir hinar ýmsu afstöður sem uppi eru í þjóðfélaginu með tilliti til kvennastarfsins, hin borgaralega, smáborgaralega og afstaða verkalýðsins. Sýndi hann fram á, að verkalýðnum einum væri fært að skapa þær aðstæður, sem að lokum myndu leiða til frelsunar kvenna frá arðráni og frá heimilisþrælkun. Að lokum gerði Ómar grein fyrir þeim hugmyndum sem samtökin hefðu um starfsemina meðal kvenna, hvernig nauðsynlegt væri að berjast fyrir myndun fjöldasamtaka, sem rækju skipulegan áróður fyrir sósíalismanum meðal kvennanna og yrðu þannig stökkpallur yfir í hina almennu fjöldahreyfingu verkalýðsins til sósíalísku byltingarinnar. Kjörðorð samtakanna yrði að vera: Án kvenna - engin raunveruleg fjöldahreyfing.

Þá flutti fél. Kristján Guðlaugsson tvo frumsamda baráttusöngva við góðar undirtektir fundargesta.
Loks las fél. Skúlína H. Kjartansdóttir upp úr frásögn af þróun kvennahreyfingar kínverska kommúnistaflokksins, hvernig höfuðatriðið hefði ætíð verið að tengja kvennastarfið við höfuðverkefni kínversku alþýðunnar hverju sinni, þ.e. baráttuna fyrir lausn höfuðmóthverfu þjóðfélagsins hverju sinni.

Almennar umræður fóru fram í lok fundarins. Þar var einkum rætt út frá andstæðunum milli "feminisma" og sósíalisma, hvernig kvennaverkfallið títtrædda stuðlaði að sundrungu meðal verkalýðsstéttarinnar með því að etja verkakonum gegn verkakörlum, einangra baráttu verkakvenna frá baráttu verkalýðsins í heild. Þó nokkrir tóku til máls í þessum umræðum.

Í heildina séð tókst þessi fundur vel. Eins og fundarstjóri, fél. Sigurður Jón Ólafsson, sagði er hann sleit fundi, þá standa vonir til að fundurinn verði til þess að marka upphafið að virkri, sósíalískri fræðslu- og útbreiðslustarfsemi meðal vinnandi kvenna. Það, hvernig tókst til, sýnir að þær vonir eru ekki falsvonir.

RAUÐI FÁNINN, 3-4 tbl. 1974 er komið út. Mikill dráttur hefur orðið á útkomu þessa eintaks, og eru áskrifendur og aðrir lesendur beðnir velvirðingar á því.
Meðal efnis þessa tölublaðs er:
Um ríkisgerð auðvaldsins og stjórnunaraðferðir borgarastéttarinnar.
Ber kommúnistum að starfa innan afturhaldssamra fagfélaga?
Um fræðilegu baráttuna í Kína.
Tvær greinar Maos Tsetungs:
Endurbætum námsstarf okkar, og
Berjumst gegn frjálshyggjunni.
Auk þess niðurstöður umræðna um skipulagsmál o. fl.

STÉTTABARÁTTAN 3. tbl. 4. árg.
14. mars 1975.
Útg. Kommúnistasamtökin m-l
Pósthólf 1357 Reykjavík
Sími: 27 800
Ritstj. og ábm. Hjálmtýr Heiðdal

Umræðufundir Verðandi um stjórnlist íslensku byltingarinnar

Endurskoðunarstefna og trotskismi

Alþýðubandalagið kynnti stefnu sína með þeim hætti, að afneita bæði stjórnlist lenínista og byltingarstefnu þeirra, og þingræðislegum umbótum sósíaldemókrata. Að hætti nútíma endurskoðunarsinnanna í Kreml, talað fulltrúi þess um "þriðju leiðina," sem hvorki fólst í byltingu eða umbótum. Rakti hann ítarlega þau markmið AB-forystunnar, að taka stofnanir hins borgaralega ríkisvalds innan frá með tilstyrk atkvæða og umbóta, en varð svarafátt þegar honum var bent á, að AB-forystan sæti nú þegar í flestöllum stofnunum borgaralega ríkisvaldsins, í bankaráðum, í ríkisnefndum o.s.frv. Þessari gagnrýni valdi hann að skjóta sér hjá, enda hefði hann ella orðið að viðurkenna samruna Ab-forystunnar og verkalýðsforkólfanna við borgaralega ríkisvaldið og hagsmunasamtök kapitalistanna. Á kappræðufundinum á sunnudaginn var, var Þröstur loks svo aðþrengdur, að hann valdi að þegja um vandamál vinstri hreyfingarinnar og var sem allur vindur væri úr honum í lok fundarins. Málflutningur Þrastar og einnig fulltrúa Fylkingarinnar, einkenndist af árásum á kommúnismann, hinar hetjulegu byltingar alþýðunnar í Sovétríkjunum undir stjórn Leníns og Stalíns og alþýðunnar í Kína. Báðir þessir aðilar tóku undir árásir Morgunblaðsins á Alþýðulýðveldið Kína og sósíalismann í Sovétríkjunum á dögum Stalíns. Annað sameiginlegt einkenni þessara samtaka, var að hvorugt hefur fastmótaða stefnuskrá eða stjórnlistaráætlun fyrir íslenska verkalýðsstétt. Bæði Þröstur og fulltrúi Fylkingarinnar játuðu, að stefna þeirra væri ekki til, heldur "í deiglunni," eins og þeir komust að orði. Þrátt fyrir áratuga starf beggja þessara samtaka, hefur hvorugt þeirra enn megnað að leggja fram stefnu og starfsáætlun fyrir framkvæmd verkalýðsbyltingarinnar á Íslandi, AB vegna endurskoðunarstefnu sinnar og fjandsemi við byltingarsinnað starf yfirleitt, en Fylkingin vegna smáborgaralegs vingulsháttar og tvístígandа í öllu starfi og stefnu.

KSML og byltingarstefna þeirra

Fulltrúi KSML lagði hins vegar fram fastmótaða stjórnlistaráætlun, sem skýrði nákvæmlega út þróun íslenska þjóðfélagsins og stéttanna í því og hvaða leiðir væru þær einu réttu til að framkvæma sósíalíska byltingu á Íslandi. Gagnstætt AB og Fylkingunni hélt fulltrúi KSML fram forystuhlutverki verkalýðsstéttarinnar fyrir allri vinnandi alþýðu í baráttu hennar gegn íslensku auðvaldi og sérstaklega einokunarauðvaldinu.

Þá lagði fulltrúi KSML sérstaka áherslu á uppbyggingu forystuafls fyrir stéttabaráttu verkalýðsins - kommúnistaflokks. Hann tók skýrt fram, að markmið KSML er að sameina alla marxista-lenínista á Íslandi í kommúnistaflokk sem veita mun verkalýðsstéttinni forystu í gervallri baráttu hennar hvort sem um er að ræða varnarbaráttu verkalýðsins gegn kjaraskerðingum og lýðræðisskerðingum auðvaldsins innan ramma kapitalismans, eða skipulagningu og skólun stéttarinnar fyrir stjórnlistarmarkmið hennar - afnám arðránskerfis auðvaldsins á Íslandi.

Ennfremur varði fulltrúi KSML bestu hefðir íslensks verkalýðs, á kreppuárunum undir forystu Kommúnistaflokks Íslands, og sósíalísku uppbygginguna í Kína í dag og í Sovétríkjunum á tímum Leníns og Stalíns, meðan þau voru enn sósíalísk, gegn árásum trotskistanna í Fylkingunni og endurskoðunarsinnanna í AB.

Þessir fundir leiddu í ljós, að endurskoðunarstefna AB og trotskismi Fylkingarinnar á ekkert erindi annað til verkalýðsins en að þjóna borgarastéttinni. Sagan hefur sannað, að einungis marxisminn-lenínisminn getur leitt sósíalíska byltingu verkalýðsins til sigurs yfir auðvaldinu og þjóðfélagsháttum þess. KSML eru þau samtök, sem lengst eru komin í uppbyggingu kommúnísks flokks á Íslandi og allir þeir sem raunverulega vilja vinna að málstað verkalýðsbyltingarinnar á Íslandi verða óhjákvæmilega að fylkja sér undir merki marxismans-lenínismans og berjast með kommúnistunum í KSML fyrir sköpun raunverulegs kommúnistaflokks.

Að lokum viljum við þakka Verðandi, félagi róttækra stúdenta, fyrir þetta framtak. Umræður um starf og stefnu vinstri hreyfingarinnar á Íslandi hafa nánast verið engar á opinberum vettvangi. Við erum sannfærð um, að róttækir stúdentar munu fylkja sér um málstað verkalýðsins á Íslandi og undir merki marxismans-lenínismans í framtíðinni.

Hafið samband við KSML

Akureyri: Stuðningsdeild KSML Ragnar Baldursson, Stórholti 1.

Eskifjörður: Umboðsmaður er Emil Bóason, Hátúni, sími 6138.

Hafnarfjörður: Fulltrúi KSML er Fjóla Rögnvaldsdóttir, Vitastíg 3.

Hellissandur: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Sigfús Almarsson, Skólabraut 10.

Húsavík: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Þórarinn Ólafsson, Uppsalavegi 21.

Ísafjörður: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Agnar Hauksson, Tangagötu 20, sími 3651.

Ólafsvík: Stuðningsdeild KSML, Matthías Sæmundsson, Hjarðartúni 10.

Neskaupstaður: Stuðningsdeild KSML, Magnús Sæmundsson, Urðarteig 21.

Reykjavík: KSML, Skólastræti 3 eða pósthólf 1357, sími 27 800.

Siglufjörður: Söluturninn, Aðalgötu, er með umboðssölu fyrir Stéttabaráttuna og Rauða fánann.

Stykkishólmur: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Ólafur Þ. Jónsson, Ás.

Suðurnes: Stuðningsdeild KSML, Einar Jónsson, Sólvallagötu 40c, Keflavík.

Þorlákshöfn: Fulltrúi KSML er Halldór Grönvold, Oddabraut 7.

FRAMHALD AF FORSÍÐU

„SKERÐUM VERKFALLSRÉTTINN"

Að mati Vinnuveitendasambandsins (VSÍ) er núverandi vinnulöggjöf úrelt - sérstaklega sökum þess að "annan aðalaðila vinnumarkaðarins (ASÍ - innsk./hh) skortir fullnægjandi miðstjórnarvald" (Vinnuveitandinn, málgagn VSÍ, 2. tbl. 75, bls. 13). Traust þeirra gagnvart hinni mútuþægu ASÍ-forystu er nú svo mikið að þeir vilja lögfesta alræði hennar yfir öllum verkalýðsfélögum landsins. Eins og skýrt var frá í grein STÉTTABARÁTTUNNAR (11/12. tbl. 74, bls. 3) liggur fyrir Alþingi þingsályktunartillaga um að lögfest verði bein yfirstjórn ASÍ-broddanna á verkalýðshreyfingunni - eins og að vænta mátti hefur VSÍ lýst fullum stuðningi við þessa tillögu. Ennfremur hefur VSÍ lagt fram tillögu í fastanefnd VSÍ og ASÍ um samvinnu þessara aðila til "að sníða verstu vankantana af vinnulöggjöfinni" (Vinnuv. 2. tbl. 75)

Fleiri spil á hendi

En VSÍ hefur fleiri spil á hendi í þessu máli. Fari svo að ASÍ-forystan fallist ekki á tillögur VSÍ - en sá möguleiki er fyrir hendi ef mikillar ólgu gæti innan ASÍ-félaganna og svikráð ASÍ-broddanna yrði of augljóst ef þeir féllust á tillögu VSÍ - þá vill VSÍ koma á lögum sem jafnvel svipta ASÍ-broddana réttinum til að hafa áhrif á gerð vinnulöggjafarinnar.

Orðrétt segir í málgagni VSÍ, Vinnuveitandanum (leiðari 2. tbl. 75):

"...en sýni það sig, að aðilar (VSÍ-ASÍ - innsk./hh) nái engu samkomulagi, sem gagn er í, er ljós enn meiri þörf breyttrar vinnulöggjafar" (mín undirstr./hh).

Þ.e.a.s. ef einhver setur sig á móti þá sé augljós þörf að gera lögin þannig úr garði að mótmæli gegn breytingum verði ólögleg!

Hvernig á að berjast gegn þrælalögum afturhaldsins?

Það er augljóst að allar tillögur um "betrumbætur" á vinnulöggjöfinni af hálfu VSÍ miða að því að skerða verkfallsréttinn hjá verkalýðnum. Verkfallsrétturinn er eitt helsta vopn verkalýðsins til að geta barist fyrir bættum kjörum - öll skerðing þessa vopns hefur því í för með sér versnandi vígstöðu hans. Það skyldi því engan undra þótt auðvaldið sæki þetta mál af meiri hörku nú þegar framundan eru harðnandi átök milli stéttanna, allt eftir því sem kreppan dýpkar.

Það er hlutverk allra þeirra aðila innan verkalýðshreyfingarinnar sem í rauninni vilja berjast gegn stéttasamvinnunni að hefja öfluga baráttu til þess að gera verkalýðnum ljóst hvað stendur fyrir dyrum. Frumkvæðið í þessu máli mun ekki koma frá æðstu broddum ASÍ, undansláttur uppkeyptu "foringjanna" verður í þessu máli sem öðrum á kostnað verkalýðsins. Eitt mikilvægasta atriðið til þess að geta barist með árangri gegn tilraunum auðvaldsins til að gera vígstöðu verkalýðsins verri er því að berjast gegn uppkeyptu broddunum innan verkalýðshreyfingarinnar því þeir eru útsendarar auðvaldsins.

Verkafólk. Fram til baráttu undir vígorðunum: GEGN GERÐADÓMI OG VINNULÖGGJÖF AUÐVALDSINS.

-/hh

Hér eru samankomnir allir helstu talsmenn íslenskra kapitalista. Stuðningur þeirra við þær breytingar á vinnulöggjöfinni sem nú stendur fyrir dyrum eru ótvíræður vottur þess hvert þær breytingar stefna. Mennirnir eru frá vinstri: Ólafur Jónsson framkv.stj. VSÍ, Jón H. Bergs forstj. Sláturfélags Suðurlands og form. VSÍ, Gunnar Guðjónsson form. Sölumiðstöðvar Hraðfrystihúsanna, Gunnar J. Friðriksson fyrrv. form. Félags ísl. iðnrekenda og eigandi margra fyrirtækja, Hjörtur Hjartar form. Verslunarráðs Íslands og Kristján Ragnarsson form. Landssambands ísl. útgerðarmanna og fræg grátkerling.

FRAMHALD AF FORSÍÐU

Hver er undirrót kreppunnar?

Þegar borgaralegir hagspekingar eru að leita að einhverri leið til að útskýra þá kreppu sem nú nálgast hraðbyri, er þeim vandi á höndum. Þeirra vandi liggur í því að finna útskýringu sem leynir menn raunverulegum orsökum kreppunnar og firrir auðvaldið ábyrgð á henni, um leið og hún réttlætir kjaraskerðingarnar. Margt hefur verið til reynt. "Kreppan er innflutt" sögðu jafnt Morgunblaðið og Þjóðviljinn, og reynt var að kenna hækkun á olíuverði um kreppuna á vesturlöndum. Þegar það reyndist haldlítið, var farið að tala um "velmegunarkreppu", og að mati borgaralegu hagspekinganna og stjórnmálamannanna var lausnin þar með komin. "Þjóðin hefur lifað um efni fram" segja blöðin í dag, og "það er kominn tími til að breyta um lífsvenjur."

Sú blekking sem nú er mest haldið á lofti er að kreppan sé íslenskum verkalýð að kenna, hann hafi gert þá reginskyssu að leyfa sér að reyna að lifa mannsæmandi lífi á launum sínum, launum sem fengin voru fyrir allt að 16 tíma strit á sólarhring.

Þessi kenning er hrein fölsun. Hvaða verkamenn hafa bruðlað undanfarin ár? Menn hafa kannski leyft sér að reyna að koma þaki yfir höfuð sér með að ráðast í byggingarframkvæmdir eða íbúðarkaup, eða menn hafa leyft sér þann munað að taka út sumarfríið sitt og nota það til að hvíla sig í stað þess að fá sér vinnu annars staðar? Að mati auðvaldsins er þetta bruðl og eyðslusemi. En þegar kafað er dýpra ofan í málin, sér maður að þessar kenningar eru fals, raunverulegra orsaka kreppunnar er að leita allt annars staðar. Þeirra er að leita til sjálfs auðvaldsþjóðfélagsins, til stjórnleysisins í auðvaldsframleiðslunni. Það er offramleiðsla og offramboð á sjávarafurðum og rányrkja á fiskistofnunum sem orsaka þessa kollsteypingu framleiðslunnar. Í sókn sinni eftir hámarksgróða hefur borgarastéttin farið út í gífurlega uppbyggingu á framleiðslutækjum svo sem skuttogarakaupin og uppbygging frystihúsanna ber vitni um. Þegar svo gífurlegt fjármagn er bundið í framleiðslutækjunum kemur það fram hjá borgurunum sem rekstrarfjárskortur, og til að tryggja gróða sinn fara þeir þá leið að framkvæma kjaraskerðingar.

Aðrir hópar borgarastéttarinnar, svo sem stórkaupmenn, heildsalar, verktakar og iðnrekendur hafa grætt gífurlega undanfarin ár, en þeir hafa fjárfest gróðann í arðbærum fyrirtækjum. Þegar dregur úr þenslunni vilja þeir ekki láta krónu gróðans út til að "rétta við halla þjóðarbúsins" heldur taka undir í kór með fjármálaauðvaldinu: "Látum verkalýðinn borga."

Hver er tilgangur efnahagsráðstafananna?

Þær efnahagsráðstafanir sem ríkisstjórnin hefur þegar staðið fyrir eru: Tvær gengisfellingar á innan við 9 mánaða tímabili, hækkun óbeinna skatta, frysting kaupgreiðsluvísitölu og greiðslu launajöfnunarbóta, hækkun á allri opinberri þjónustu - rafmagni, hita, afnotagjöldum útvarps og sjónvarps, síma o.þ.h., hækkun olíu- og bensínverðs, hækkun söluskatts og þannig mætti áfram telja. Ef skoðað er hverjum þessar efnahagsráðstafanir koma til góða, má glögglega sjá hver á að herða sultarólina og hver ekki. Gengisfellingar og frysting kaupgreiðsluvísitölu og greiðslu launajöfnunarbóta koma öllum atvinnurekendum til góða. Gengisfelling þýðir stórgróða fyrir útflutningsatvinnuvegina, og til að hafa kaupmennina góða, er henni hleypt algerlega út í verðlagið. Hækkun á olíu- og bensínverði kemur aðeins niður á launþegunum, því í gegnum niðurgreiðslur hækkar ekki olía til útgerðarinnar. Þessar niðurgreiðslur koma annars vegar frá skiptahlut sjómanna beint (hlutur útgerðar stækkaður, hlutur sjómanna minnkaður) og svo úr vasa alls almennings, en til þess m.a. eru óbeinu skattarnir auknir. Allt verðlag í landinu hefur þotið upp, og verðlag á matvælum og öðrum neysluvarningi hefur á tveggja ára tímabili hækkað um 200-500%. Allar þessar hækkanir, sem eingöngu koma niður á vinnandi alþýðu Íslands, koma meðan enn er í gildi verðstöðvun í landinu. Það er staðreynd, að verðstöðvun hefur aldrei þýtt neitt annað en kaupstöðvun. Markmið hennar er að stöðva launahækkanir en ekki að stöðva verðhækkanir. Tilgangur efnahagsráðstafananna er aðeins einn: Að seilast í vasa vinnandi alþýðu og veita peningunum beint í gróðahít auðvaldsins. Gervöll borgarastéttin ætlar að velta öllum byrðum sinnar eigin kreppu yfir á bök verkalýðsins. Já, það er sennilegt að Geir Hallgrímsson og Albert Guðmundsson herði sultarólina!

Eitt af því sem talsmenn borgaranna segja til réttlætingar kjaraskerðingunum er, að einn tilgangur þeirra sé að koma í veg fyrir atvinnuleysi.

En það sér hver einasti verkamaður, að minnkandi kaupgeta, samdráttur í opinberum útgjöldum og útlánum banka, og offramleiðsla sem ber með sér sölutregðu og minnkandi markað leiðir aðeins til eins: Atvinnuleysis. Atvinnuleysið, þegar þúsundir verkamanna eru sviptir möguleikanum á að framfleyta sér, er stöðugur fylgifiskur auðvaldsins. Alltaf þegar skipulagsleysið í framleiðslunni leiðir til offramleiðslu er það úrræði atvinnurekenda að stöðva framleiðslutækin til að halda sínum hlut og fara ekki á hausinn. Í dag berast stöðugt fréttir um aukið atvinnuleysi í nágrannalöndunum, og hér heima fer yfirvinna stöðugt minnkandi og sums staðar hefur hún verið algerlega tekin af, og felst í því ein kjaraskerðingin enn, og allt stefnir í átt til fjöldaatvinnuleysis.

Verkamenn, hefjum baráttu til varnar lífsviðurværi okkar! Látum atvinnurekendur bera sína kreppu sjálfa! Fylkjum okkur undir kröfuna: GEGN VERÐBÓLGU OG ATVINNULEYSI - LÁTUM AUÐVALDIÐ BORGA!

-/ÓI

HVERSVEGNA NÝTT ÚTVARPSRÁÐ?

Einn liður þeirrar hugmyndafræðilegu hervæðingar afturhaldsins á Íslandi er sú breyting sem gerð hefur verið á kjöri útvarpsráðs. Það frjálslyndi sem fyrrverandi útvarpsráð sýndi gagnvart dagskrá ríkisfjölmiðlanna var meira en hið svarta afturhald gat þolað - enda líta þeir á þessa fjölmiðla sem tæki til að innræta alþýðunni borgaralegar hugmyndir. Þessi staðreynd kom m.a. vel fram í þeim ummælum Guðmundar H. Garðarssonar alþm. Sjálfst.fl. þegar málið var rætt á þingi. GHG lýsti því yfir að frjálslyndi fyrrverandi útvarpsráðs hafi leitt af sér sósíalískan áróður yfir alla þjóðina. GHG sagði að allri heilbrigði þjóðarinnar væri voði búinn af þessu og tími væri kominn til að mynda varnarlið í kringum andlegt heilbrigði þjóðarinnar.

Í málflutningi borgarablaðanna og menntamálaráðherrans í þessu máli hefur verið reynt að láta líta svo út fyrir sem þessi ákvörðun um að losa sig við fyrrverandi útvarpsráð væri allsekki gerð af pólitískum ástæðum - þetta væri bara "eðlileg" lagfæring. En ummæli Morgunblaðsins ættu að taka af allan vafa um tilganginn:

"Þeir, sem í raun og veru bera ábyrgð á því, að frumvarpið er fram komið og breyting talin nauðsynleg, eru þeir menn, sem skipað hafa meirihluta útvarpsráðs síðustu þrjú árin og hafa misnotað það vald, sem þeim var fengið með kjöri þeirra í útvarpsráði" (Leiðari Mbl. 11.12.74).

Þessi misnotkun valdsins er einmitt sú viðleitni meirihluta fyrrv. útvarpsráðs að starfa samkvæmt útvarpslögunum - en þar segir í 3. gr: "Það (útvarpið, okkar innsk.) skal kappkosta að halda uppi rökræðum um hvers konar málefni, sem almenning varða, á þann hátt, að menn geti gert sér grein fyrir mismunandi skoðunum um þau."

Það skortir ekki fögur orð á pappírnum - en í veruleikanum er lýðræði borgarastéttarinnar aðeins miðað við stéttarhagsmuni hennar og ekki ætlað til brúks fyrir stéttarhagsmuni verkalýðsins.

Í hverju fólst þessi hræðilegi sósíalíski áróður? Eftir því sem næst verður komist eru það kynningar á löndum eins og Austur-Þýskalandi, Kína, Kúbu o.fl. Einnig var hin fræga dagskrá stúdenta á 1. des. sósíalísk skvetta framan í andlit Fjallkonunnar. Og ekki má gleyma henn Olgu Guðrúnu sem las sögu um arðrán og baráttu verkalýðsins gegn því. Allt þetta skal nú stöðva - það samrýmist ekki lýðræði borgarastéttarinnar að sjónarmið verkalýðsstéttarinnar komi fram í opinberum fjölmiðlum. Börnin eiga að heyra biblíusögur, 1. des. skal fjalla um hið stórkostlega stéttlausa íslenska þjóðfélag. Í útvarpinu skal ríkja röð og regla.

-/hh

FRAMHALD AF FORSÍÐU

Sérstæðar baráttuaðferðir ASÍ-broddanna

Yfirlýsing Björns Jónssonar eftir kjaramálaráðstefnu ASÍ í byrjun marsmánaðar tekur af allan vafa um það hverra hagsmuni hann ber fyrir brjósti - hann lýsti því yfir að ASÍ forystan myndi neita fullum bótum fyrir launaskerðingarnar undanfarið, ef þær væru boðnar á einu bretti. Hann sagði að viðtaka "alls pakkans" í einu "gæti haft alvarlegar afleiðingar á sviði efnahagsmála". Hér stendur það svart á hvítu að Björn Jónsson hugsar eingöngu um hag borgarastéttarinnar - um afkomu efnahagskerfis hennar. Auðvitað rökstyðja ASÍ broddarnir afstöðu sína með því að stöðugt efnahagslíf sé hagur verkalýðsins - en þessi afstaða sýnir aðeins fram á að þeirra ær og kýr eru að slá skjaldborg um efnahagskerfi auðvaldsins. Og allt þeirra starf samkvæmt þessari grundvallarforsendu hlýtur að miðast við að taka fulla ábyrgð á auðvaldsþjóðfélaginu og þar með komast þeir í öllu sínu starfi í ósættanlega andstöðu við verkalýðsstéttina.

Það hefur komið skýrt fram að undanförnu hvar ASÍ broddarnir standa í baráttu verkalýðsins gegn kjaraskerðingum borgarastéttarinnar.

Þrátt fyrir að hver aðgerðin á fætur annari hafi verið gerð af hálfu ríkisstjórnar Geirs Hallgrímssonar, þá hafa ASÍ broddarnir setið á sínum rassi og makkað endalaust við þá aðila sem að kjaraskerðingunum standa. Eyru Björns Jónssonar, Eðvarðs Sigurðssonar o.fl. virðast sífellt opin fyrir alls konar langlokutali um skattaívilnanir, láglaunabætur o.s.frv. En hvaða gegn hefur verkalýðurinn, sem finnur kjör sín versna dag frá degi, af því að hausinn á Birni Jóns og Co sé fylltur af tölum um afkomu þjóðarbúsins, skattabreytingar, láglaunabætur o.fl. ef ekkert er að gert til að berjast rauhæft gegn kjaraskerðingarsókn borgarastéttarinnar? Nákvæmlega ekkert gagn! Og hvað bætir það stöðu verkalýðsins að þessir menn eru nú sestir að hjá sáttasemjara ríkisins - án þess að nokkrar kröfur hafi komið fram!

Þjónkun ASÍ broddanna gagnvart auðvaldinu hefur nú náð svo langt að þeir leggja allt frumkvæði í hendur ríkisstjórnarinnar - þeir bíða endalaust eftir því að hún geri eitt eða annað, jafnvel að hún "leysi" kjaradeiluna með lagasetningu. Þótt ASÍ broddarnir hafi verið aðgerðalausir, þá verður ekki það sama sagt um ríkisstjórnina. Hver aðgerðin á fætur annari hefur nú verið gerð til þess að ræna verkalýðinn - auka arðránið til muna.

HVAÐ Á AÐ GERA?

Gagnvart þessu ástandi verður verkalýðurinn að snúast - með því að hefja sjálfstæða skipulagningu á vinnustöðunum fyrst og fremst. Á meðan verkalýðs"foringjarnir" eru uppteknir af því að rýna í skýrslur borgaranna og ræða um láglaunabætur verður verkalýðurinn að hefja baráttu sem miðar að því að úthýsa þessum erindrekum borgarastéttarinnar innan raða verkalýðsins. Öll barátta með svona "herforingja" er fyrirfram töpuð - verkafólk! Fylkið ykkur undir vígorði:

BURT MEÐ ASÍ-BRODDANA
LIFI SJÁLFSTÆÐ SKIPULAGNING VERKALÝÐSINS!

Lýðræði borgarastéttarinnar í framkvæmd

STÉTTABARÁTTAN - NÝ DAGSBRÚN OG NEISTI GERÐ ÚTLÆG ÚR RÍKISÚTVARPINU!

Frá s.l. áramótum hefur Ríkisútvarpið útilokað STÉTTABARÁTTUNA, NÝJA DAGSBRÚN (málgagn Sósíalistafél. Reykjavíkur) og NEISTA (málgagn Fylkingarinnar) frá þeim dagskrárlið er nefnist leiðaralestur landsmálablaða og fluttur er á mánudagsmorgnum.

Forsaga málsins er sú að öll hafa þessi blöð hlotið viðurkenningu útvarpsráðs sem fullgild s.k. landsmálablöð. Samkvæmt ákvörðun útvarpsráðs skal lesa úrdrátt úr öllum þeim blöðum sem teljast vera landsmálablöð.

En framkvæmdin, sem er í höndum Guðmundar Jónssonar dagskrárstjóra og Gunnar Eyþórssonar fréttamanns, hefur verið slík, að bæði ákvörðun útvarpsráðs og útvarpslögin hafa verið hundsuð.

Hvað varðar Stéttabaráttuna - sem hlaut samþykki útvarpsráðs 10. apríl 1973 - þá hafa á síðasta ári aðeins verið lesnir 6 leiðarar af 12.

Sú ákvörðun að stöðva alveg lesturinn, ekki aðeins Stéttabaráttunnar heldur einnig Nýrrar Dagsbrúnar og Neista, hefur verið rökstudd af hálfu Gunnars Eyþórssonar (sem hefur umsjón með þessum dagskrárlið) með því að KSML gæfu nú út tvö málgögn (Öreigann og Stéttabaráttuna). Þessi furðulega röksemd er hrein vitleysa - í fyrsta lagi vegna þess að útgáfa Öreigans er KSML algjörlega óviðkomandi - í öðru lagi vegna þess að aðrir stjórnmálaflokkar gefa út mörg blöð sem njóta öll fullra réttinda í umræddu máli - og í þriðja lagi er erfitt að sjá ástæðuna fyrir því að stöðva Nýja Dagsbrún og Neista þó svo að KSML færi að gefa út tvö málgögn.

> Útdráttur úr 3. gr. útvarpslaganna:
> ...Það skal kappkosta að halda uppi rökræðum um hvers konar málefni, sem almenning varða, á þann hátt, að menn geti gert sér grein fyrir mismunandi skoðunum um þau...
> Það skal miða við fjölbreytni íslensks þjóðlífs, svo og við þarfir og óskir minni hluta sem meiri hluta...Ríkisútvarpið skal í öllu starfi sínu halda í heiðri lýðræðislegar grundvallarreglur. Það skal virða tjáningarfrelsi og gæta fyllstu óhlutdrægni gagnvart öllum flokkum og stefnum í opinberum málum, stofnunum, félögum og einstaklingum...

Gunnar Eyþórsson lýsti því yfir í þessu sambandi að til stæði að breyta skilgreiningunni á orðinu landsmálablað, en jafnframt tekur hann ásamt útvarpsstjóra (sem ber ábyrgðina) til við að beita þessari nýju skilgreiningu (sem virðist þýða það að blöðin verði að vera gefin út á landsbyggðinni) nú þegar - í blóra við útvarpsráð og útvarpslögin.

Hvað sýnir þetta?

Þessi aðgerð er enn ein sönnun þess að borgaralega lýðræðið er fyrir borgarastéttina og aðeins til málamynda fyrir verkalýðinn. Lýðræðisreglurnar líta vel út á prenti - en í framkvæmd fer glansinn af og hið sanna eðli birtist. Það sem veldur því að þessi blöð eru tekin út af dagskránni er afhjúpun þeirra á auðvaldsþjóðfélaginu, baráttan gegn stéttasamvinnu o.fl. - og það er engin tilviljun þótt Guðmundur Jóns-

FRAMHALD Á BAKSÍÐU.

Viðtal við Huynh-Thai-Son

200 þús. fangar í fangelsum Thieus

- Hann var stúdent við háskóla í Saigon en var handtekinn fyrir að berjast fyrir auknum lýðréttindum og sendur í fangelsi á eyjunni Phu-Quoc. Þar var hann í haldi í fjögur ár - en honum var sleppt eftir undirritun Parísarsamkomulagsins. Nú heldur hann áfram námi sínu á frelsuðu svæðunum og stundar nám í kennaraskóla, hann vinnur einnig við kennslu fullorðinna meðfram náminu.

Stb: Getur þú lýst fyrir okkur hvernig fangelsi Thieu-klíkunnar

Huynh: Í fangelsum Thieu-klíkunnar í Saigon, Phu-Qouc og Con son eru margir pólitískir fangar. Þeir eru af öllum stéttum og hópum, verkamenn, stúdentar, og jafnvel búddaprestar. Einnig konur, börn og gamalmenni. Og allir þeir sem eru fangelsaðir fá mjög slæma meðferð - þetta bitnar sérstaklega á kvenfólkinu. Við handtökuna og yfirheyrslur eru pólitískir fangar barðir stöðugt og í fangelsunum verða þeir fyrir bæði líkamlegum og andlegum pyntingum.

Verðirnir koma í klefana á hverjum degi til þess að berja á föngunum og þeir koma jafnvel stundum á nóttunni, allt að því þrisvar á sólarhring. Þessar barsmíðar eiga sér engar forsendur. Matur er af skornum skammti - hungur hrjáir fangana og það ástand varir allan tímann sem menn eru í fangelsinu. Föt eru einnig sjaldséð og fangar eru mjög illa til reika - aðallega eru það gömul hermannaföt frá Saigon-hernum sem við fáum. Við veikindi fá fangarnir engin lyf - og ef við förum fram á að fá lyf er ráðist á okkur og við barðir harkalega. Þetta kemur sérstaklega hart niður á þeim sem eru í einangrunarklefunum - og pyntingarklefunum, sem eru hafðir hálfir af vatni.

Eftir undirritun Parísarsamkomulagsins var nokkur fjöldi fanga leystur úr haldi. En þrátt fyrir það hefur fjöldi fanganna í fangelsum Saigon-stjórnarinnar aukist síðan þá - eftir því sem ég best veit eru um 200.000 fangar enn í haldi. Frá því að Parísarsamkomulagið var gert hefur Saigon-stjórnin fangelsað mörg þúsund pólitíska fanga, sérstaklega meðal menntamannanna. Og meðferðin er eins og áður, ekkert hefur breyst í því tilliti.

Stb: Baráttan fyrir frelsun fanganna er því málefni sem viðkemur öllum framfarasinnuðum öflum í heiminum og hvað okkur viðkemur munum við í blaði okkar og öllu starfi berjast fyrir þessu máli.

Huynh: Ég vil þakka öllum þeim, sem ljá baráttu okkar fyrir frelsun fanganna stuðning.

-/hh

USA og Saigon

FRH. AF FORSÍÐU

Stb: Hver er staða verkalýðsfélaganna á Saigon-svæðinu?

Tran: Verkalýðsfélögunum er stjórnað af Saigon-stjórninni. Sérstaklega á þetta við Samband verkalýðsfélaganna, því er stjórnað af útsendara CIA, bandarísku leyniþjónustunni. En verkalýðurinn berst fyrir bættum kjörum - bættri vinnuaðstöðu, gegn verðbólgu og afleiðingum efnahagskreppunnar. Einnig berst hann við hlið menntamannanna og stúdentanna fyrir því að steypa Thieu og fyrir því að koma á fót ríkisstjórn sem vinnur að friði og er reiðubúin að virða Parísarsamkomulagið.

Stb: Þú sagðir okkur frá því í gærkveldi á fundi Víetnam-nefndarinnar að Yfirherstjórn Saigon-hersins hafi gefið út skipun um að allir liðhlaupar frá hernum geti nú snúið til baka án þess að eiga á hættu að þeim verði refsað - er þetta ekki merki þess að Saigon-herinn sé að hrynja saman?

Tran: Jafnvel Varnarmálaráðuneyti Bandaríkjanna hefur viðurkennt að baráttuþrek Saigon-hersins sé mjög lítið og að það séu mjög margir liðhlaupar. Margir liðhlaupanna koma til frelsuðu svæðanna þar sem þeir fá sinn eiginn landarskika til þess að geta reist sér bú og lifað friðsömu lífi á sama hátt og aðrir íbúar frelsuðu svæðanna. Það er þetta mikla liðhlaup sem neyðir yfirherstjórn Saigon-hersins til að gefa út þessa tilskipun um að þeim sé frjálst að snúa aftur - en ég held að þeir vilji ekki fara aftur í Saigon-herinn.

Stb: Nýlega höfum við heyrt í fréttum, að Þjóðfrelsisherinn hafi tekið borgina Phuoc Bihn af Saigon-hernum. Samkvæmt sömu fréttum var þessi borg ekki á yfirráðasvæði BBS þegar Parísarsamkomulagið var undirritað. Táknar þetta að Þjóðfrelsisherinn hafi hafið sókn inn á þau svæði sem Saigon-stjórnin ræður?

Tran: Á sama tíma og Saigon-herinn gerir daglegar árásir gegn frelsuðu svæðunum hefur BBS fylgt Parísarsáttmálanum í öllum atriðum og fylgt stefnu friðar og þjóðlegra sátta. BBS hefur einnig margsinnis lagt fram tillögur um lausn vandamálanna, en þeim hefur öllum verið hafnað af USA og Saigon. 15. október 1973 gaf yfirherstjórn Þjóðfrelsishersins út skipun um að svara skyldi öllum árásum Saigon-hersins. Og við svörum ekki aðeins þessum árásum - við ráðumst á óvininn á þeim stöðum þar sem hann undirbýr og stjórnar árásunum. Það er af þessum orsökum sem Þjóðfrelsisherinn gerir nú gagnárásir gegn öllum hernaðaraðgerðum Thieu-klíkunnar og við gerum einnig árásir á þær herbækistöðvar sem Saigon-herinn notar til árása á frelsuðu svæðin. Það er af þessum orsökum sem barist er í Suður-Víetnam. Þetta þýðir að Þjóðfrelsisherinn ver frelsuðu svæðin og alþýðuna þar. Einnig að herinn hegnir þeim rækilega sem brjóta Parísarsamkomulagið - til þess að verja samkomulagið.

Stb: Okkur leikur forvitni á að vita hvað hæft er í þeim fréttum sem fréttamiðlar auðvaldsins hafa birt að undanförnu um það að Þjóðfrelsisherinn hafi notað skriðdreka þegar hann hrakti Saigon-herinn frá Phuoc Bihn.

Tran: Varðandi skriðdrekana - þá er það aðeins áróður af hálfu USA og Saigon til þess að reyna að afsaka ósigur sinn og einnig til þess að undirstrika kröfuna um aukna hernaðaraðstoð við Thieu.

Stb: Geturðu skýrt okkur nánar frá ástandinu á því svæði sem Saigon-stjórnin ræður?

Tran: Svæðið sem Saigon ræður er um 1/5 hluti alls landsins og þar búa um 8 milljónir manns, eða um helmingur íbúa Suður-Víetnam. Auk Saigon, sem hefur um 3 milljónir íbúa, eru nokkrar borgir og samgöngumiðstöðvar á yfirráðasvæði Saigon-stjórnarinnar. Á þessu svæði ríkir mikil ógnarstjórn. Þar eru meir en 300 afgirtar búðir þar sem um það bil ein og hálf milljón manns er í haldi - þ.e. fólkið sem er tekið höndum í s.k. friðunaraðgerðum Saigon-hersins.

Eins og fram hefur komið í vestrænum fjölmiðlum hafa geysilegar mótmælaaðgerðir verið að undanförnu á Saigon-svæðinu. Kaþólikkar, búddatrúarmenn, menntamenn og stúdentar hafa mótmælt kúguninni og skortinum á lýðréttindum. Einnig hafa kaþólikkar fordæmt spillinguna í stjórninni sem nær allt til Thieus sjálfs. Fólk, sem vanna áður fyrir Saigon-stjórnina, hefur nú snúist gegn henni í stórum stíl - og 28. jan. s.l. sagði háttsettur hershöfðingi í Saigon-hernum, að stjórn Thieus væri ekkert annað en kúgunarstjórn. Af þessu sjáum við að það er sívaxandi hreyfing á Saigon-svæðinu sem berst fyrir friði, lýðréttindum og sameiningu þjóðarinnar.

-/hh

Reitur til áskriftarmerkingar.

ÖREIGAR ALLRA LANDA SAMEINIZT
LIFI MARXISMINN LENINISMINN HUGSUN MAOS TSE TUNGS!
Stéttabaráttan

Ritstjórn STÉTTABARÁTTUNNAR skorar á áskrifendur að greiða áskriftur við fyrsta tækifæri þegar rukkanir berast til þeirra. Enn eru nokkrir sem hafa ekki greitt fyrir s.l. ár - nú fer hver að verða síðastur ef þeir vilja halda áskriftinni áfram.

Áskriftargjöld eru sem hér segir:
Venjuleg áskrift : 600 kr.
Stuðningsáskrift : 800 -
Baráttuáskrift : 1000 -

Krepputeikn

Nýlega var upptekið bónuskerfi í Skinnaverksmiðjunni Iðunni á Akureyri. Það er þannig að verkafólkið fær bónusinn ekki greiddan nema það geti gengið frá 60 gærum á klst, þ.e. einni á mínútu. Vélarnar eru mismunandi og störfin einnig, þannig að þetta kemur ákaflega ójafnt niður á verkafólkinu.

Þetta kerfi var þvingað í gegn þrátt fyrir andstöðu verkafólksins í verksmiðjunni undir því yfirskini að þetta væri "til reynslu".

Atburðir sem þessir munu verða daglegt brauð næstu mánuðina og árin nú þegar auðvaldskreppan ristir dýpra og dýpra. Allt er gert til að fá verkafólkið til að skila sem mestri framleiðslu fyrir sem minnst laun. Ef kauplækkunarleiðin er ekki valin, þá er farið aftan að verkafólki eins og gert er í Iðunni.

Og við skulum gera okkur fulla grein fyrir því að eftir því sem kreppan nær meiri heljartökum á auðvaldsheiminu, þá verður gripið til enn róttækari aðgerða gegn verkafólki, en þetta dæmi úr Iðunni sýnir. Þá verður verkafólkinu vísað út á gaddinn. Þegar auðvaldið hættir að græða á verkafólkinu er það hreinlega rekið.

I Iðunni stóð verkafólkið ekki nógu vel saman, sennilega vegna þess að atvinnurekendum tókst að sundra því með því að gefa sumum möguleika á að þéna vel en öðrum ekki. Háværar raddir eru þó meðal verkafólksins um að afnema bónuskerfið og krefjast þess í stað beinnar kauphækkunar. Þar gildir það sama og í allri kjarabaráttu, verkafólk verður að skynja það að árangur næst ekki í kjarabaráttunni nema það standi saman allir sem einn gegn atvinnurekendavaldinu. En jafnframt því verður verkafólk að tengja almenna kjarabaráttu við baráttuna fyrir því að verkalýðurinn fái yfirráð yfir framleiðslu sinni, þeim verðmætum sem hann skapar sjálfur í þjóðfélaginu sem heild, annars er allur árangur kjarabaráttu fallvaltur og atvinnurekendur geta gert hann að engu sem þeir og gera stöðugt.

-/GM

Halakleprar atvinnurekenda unnu Einingarkosningarnar

Helgina 9.-10. febrúar fóru fram kosningar í verkalýðsfélaginu Einingu á Akureyri. Tveir listar voru í kjöri; listi Jóns Helgasonar og annara halaklepra auðvaldsins í verkalýðshreyfingunni og listi Jóns Ásgeirssonar og annarra sem sýnt hafa tilburði í þá átt að minnka vald ASÍ-toppanna.

Á kjörskrá voru 1800 manns og kusu 1149, sem verður að teljast mjög góð kosningaþátttaka. A-listinn (Jón Helgason) hlaut 795 atkv., en B-listinn (Jón Ásgeirss.) 345 atkv.

Mikill hiti var í kosningabaráttunni og gerðist margt sögulegt í henni. M.a. rægði Jón Helgason akureyrska prentara ómaklega og sagði setjara einn hafa borið sök á því, að viðtal við hann birtist eitthvað brenglað og breytt í Alþýðumanninum (útg. af Alþ.fl.). Staðreyndin var aftur á móti sú, að sökin var ritstjórans en ekki setjarans, en einmitt svona smáatriði sýna okkur hvers konar baráttuaðferðum kratarnir beittu. Jón Helgason þorði ekki að ráðast beint á ritstjórann, heldur réðist hann harkalega gegn setjaranum.

Jón Ásgeirsson og hans menn hafa sýnt jákvæða tilburði í þá átt að afhjúpa svikastefnu ASÍ-forystunnar og barist fyrir því að fá samningsréttinn hingað norður. Að vísu ganga þeir B-listamenn alls ekki nógu langt, en þetta er barátta sem stefnir í rétta átt. Þetta er barátta fyrir því að færa samningsréttinn hingað norður í hendur verkafólksins og að verkafólk fái yfirráð lífeyrissjóða sinna. Og alla slíka framfaraviðleitni ber okkur kommúnistum að styðja, gefa aukið inntak og reyna að leiða hana út í baráttu fyrir virku lýðræði, þar sem ákvarðanir eru milliliðalaust teknar af verkafólkinu sjálfu.

Ástæðan fyrir sigri Jóns Helgasonar og fylgifiska hans er tvíþætt. Fyrst og fremst er þar um að kenna lélegri stéttarvitund verkalýðsins og hins vegar studdi atvinnurekendavaldið með KEA í farabroddi framboð Jóns Helgasonar með ráðum og dáðum.

Það er verkefni kommúnista og stuðningsmanna þeirra að afhjúpa svikastefnu Einingarforystunnar og annarra af sama sauðahúsi.

Afstaðan til lífeyrissjóðanna er dæmigerð fyrir þessa kratabrodda. Þar starfa þeir hreinlega gegn verkafólki við hliðina á atvinnurekendum; berjast gegn því að verkafólk fái yfirráð yfir sínum eigin fjármunum í lífeyrissjóðunum. Á norðurlandi er sterk hreyfing sem berst fyrir því að verkafólk fái yfirráðin í sínar hendur.

Á Sauðárkróki var t.d. fyrir síðustu formannaráðstefnu Alþýðusambands noðurlands (AN) samþykkt að krefjast þess, að full yfirráð verkafólks yfir sjóðunum yrði alger krafa í samningunum, sem þar fylgdu á eftir.

En svo gerðist það, að bitlingasafnarinn og stéttsvikarinn Jón Karlsson, formaður Verkalýðsfélagsins Fram á Sauðárkróki, greiddi atkvæði gegn þessari kröfu á formannaráðstefnu AN.

Og nýjasta dæmið um ólýðræðisleg vinnubrögð Jóns Karlssonar gerðist þegar bæði ASÍ og Alþýðusamband norðurlands sendu bréf til verkalýðsfélagsins á Sauðárkróki og óskuðu eftir samningsumboði. Bréfið frá ASÍ var lesið upp og samþykkt. Bréfið frá AN var aldrei lesið upp - því var hreinlega "týnt".

Þetta er starfsstíll stéttsvikaranna í verkalýðshreyfingunni.

Það eru menn eins og Jón Helgason á Akureyri, Jón Karlsson á Sauðárkróki og Eðvarð Sigurðsson í Reykjavík og stefnu þeirra, sem kommúnistar og aðrir heiðarlegir verkalýðssinnar þurfa að berjast gegn, og þá með stuðningi allra þeirra, sem berjast fyrir auknu lýðræði í verkalýðshreyfingunni.

Úrslitin sýna okkur hve stéttarþroski verkalýðsins er lítill og ættu því að vera hvatning til kommúnista og stuðningsmanna þeirra að efla enn frekar starf sitt.

Verkafólk er það afl sem að lokum mun steypa íslenska auðvaldsþjóðfélaginu og það er verkefni kommúnista að leiða þessa baráttu til sigurs. Til að slík barátta geti orðið sigursæl þurfum við að byggja upp kommúnistaflokk á ný í landinu, sem yrði framvarðarsveit verkafólks í allri þjóðfélagsbaráttunni.

-/GM

Starfið í Neskaupstað

Nú í vetur hefur verið starfandi stuðningshópur KSML hér í Neskaupstað. Við höfum farið í gegnum grundvallarnámshring samtakanna í hinum vísindalega sósíalisma og fundið þar þau vopn er duga munu í stéttabaráttunni.

Stéttabaráttuna, málgagn KSML, höfum við selt og fengið góðar viðtökur. Virðist stefna samtakanna fá stöðugt meiri hljómgrunn meðal verkalýðsstéttarinnar eftir því sem kreppa auðvaldsins vex og yfirburðir sósíalismans koma sífellt betur í ljós, jafnframt því sem samtökin sjálf vinna bug á ýmsum "barnasjúkdómum", sem þau hafa hrjáð frá upphafi.

Hópurinn hér hefur í hyggju að halda almennan kynningarfund um KSML á næstunni og jafnframt erum við að íhuga og undirbúa aðgerðir 1. maí á alþjóðadegi verkalýðsins.

Í upphafi starfsins í haust var í lauslegum tengslum við okkur annar hópur sem ætlaði að stunda nám í fræðum vísindalega sósíalismans, þó hann tæki ekki afstöðu fyrir KSML. Sá hópur leystist hins vegar upp, m.a. vegna þess að hluti hans stundaði neyslu hass og annars konar óreglu og er það fólk algjörlega óviðkomandi KSML.

Hins vegar hefur það spillt áliti samtakanna hér, þar sem andstæðingar okkar reyna óspart að tengja slúðursögur um hassneyslu og drykkjuskap við Kommúnistasamtökin. Þess vegna er nauðsynlegt að taka fram, að notkun slíkra fíkniefna er algjörlega andstæð stefnu kommúnista og samtökin berjast harðlega gegn notkun þeirra utan jafnt sem innan samtakanna. Ástæðan fyrir því er, að notkun þessara efna leiðir til félagslegrar eyðileggingar og kapítalistarnir nota þessi efni (þar á meðal bæði áfengi og hass) til að halda niðri óánægju og eyðileggja andstöðu verkalýðsins og annarra gegn auðvaldinu, jafnframt því sem þeir græða á framleiðslu og sölu þessa eiturs.

En baráttan gegn auðvaldsþjóðfélaginu og fyrir sósíalismanum verður einungis háð á árangursríkan hátt eftir leiðum stéttabaráttunnar og þar er sterkur kommúnískur flokkur sterkasta vopnið í höndum verkalýðsstéttarinnar. Því skorum við á alla auðvaldsandstæðingar að fylkja sér um KSML, taka þátt í námsstarfinu og útbreiða stefnu samtakanna.

Stuðningsdeild KSML í Neskaupstað

FRAMHALD AF SÍÐU 3.

LÝÐRÆÐI BORGARASTÉTTARINNAR...

son dagskrárstjóri haldi því fram að svo sé, að þessi blöð voru stöðvuð en ekki blöð eins og t.d. Dagur á Akureyri eða Þjóðmál.

Mál þetta er ekki til lykta leitt, á næstunni munu þau samtök sem hlut eiga að máli hefja aðgerðir gegn þessum lögbrotum útvarpsstjóra.

-/hh

NÚ STEFNIR HÚN UPP!

Enn fjölgar áskrifendunum - og nú hefur hraðinn aukist. Frá því í miðjum síðasta mánuði fram til 10. mars hefur áskrifendum fjölgað um 7,9% og er því heildarfjölgunin orðin 15,6%. Nú stefnir í rétta átt og við viljum hvetja alla velunnara og stuðningsmenn Stéttabaráttunnar að herða enn róðurinn og láta rauðu línuna stíga enn hraðar. Brotna skálína sýnir aukninguna á síðasta ári - en þá náðum við 60% aukningu. Við minnum á það að aukning áskrifenda er liður í því að gera blaðinu kleift að ráða sér starfsmann - sem þýðir mikla breytingu við vinnslu blaðsins.

GERIST ÁSKRIFENDUR!